«Προ πάντων δε έχετε ένθερμον την εις αλλήλους αγάπην διότι η αγάπη θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιώ ν» (Α΄ Πέτρου,δ΄:8).

Ο Θεός είναι αγάπη, όπως διαβάζουμε μέσα στο Ευαγγέλιο (Α΄ Ιωάννου,δ΄:8) και σαν καλός Πατέρας θέλει και τα παιδιά Του να έχουν όμοια χαρακτηριστικά με Αυτόν και να του μοιάσουν, βασικά στο κύριο χαρακτηριστικό Του, που είναι η αγάπη. Για να γίνει αυτό, ο Υιός του Θεού, Ιησούς Χριστός, 'δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβώ ν δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώ πους, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού' (Φιλιππησίους, β΄:6-8).

Έτσι ο Κύριος με τη σταυρική Του θυσία, αφενός ικανοποίησε τη δικαιοσύνη του Θεού, πληρώ νοντας σαν αναμάρτητος για τις αμαρτίες όλων των ανθρώ πων και αφετέρου φανέρωσε την αγάπη Του, δίνοντας σωτηρία και αιώ νια ζωή, σε κάθε αμαρτωλό που μετανοεί και πιστεύει σ' Αυτόν. Βέβαια όλη η επίγεια ζωή του Κυρίου, από την αρχή της διακονίας Του μέχρι το τέλος, άρχισε και τελείωσε με την αγάπη, τόσο για τους δικούς Του ανθρώ πους τους οποίους αγάπησε μέχρι τέλους (Ιωάννης, ιγ΄:1), όσο και για τους εχθρούς Του, όπως τους σταυρωτές Του, για τους οποίους προσευχήθηκε, λέγοντας στον Πατέρα Θεό να τους συγχωρέσει γιατί δεν γνώ ριζαν τι έκαναν (Λουκάς,κγ΄:34).

Χαρακτηριστικό γνώ ρισμα όλων όσων έχουν γνωρίσει την αγάπη του Θεού, μέσω της πίστης στο λυτρωτικό έργο και της συνεπαγόμενης απ' αυτό, ανάστασης του Ιησού Χριστού, είναι η δια του Αγίου Πνεύματος 'άνωθεν γέννηση', που ο Πατέρας Θεός πραγματοποιεί στον εσωτερικό τους άνθρωπο, μέσω της οποίας μπορούν να δουν τη Βασιλεία του Θεού και να κάνουν το θέλημά Του στη ζωή τους. Το θέλημα του Θεού με μία λέξη είναι ο αγιασμός, ο οποίος σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, επιτυγχάνεται δια της αγάπης (Εφεσίους,α΄:4).

Τώ ρα όσο αφορά το κύριο θέμα του άρθρου, ότι η αγάπη καλύπτει πλήθος αμαρτιώ ν, αναφέρουμε τα εξής: Η λέξη αμαρτία ερμηνεύεται γραφικά και σαν οφειλή-χρέος. Με βάση αυτή την ερμηνεία μπορούμε εύκολα να κατανοήσουμε ότι αυτός που αγαπάει ένθερμα, καλύπτει πλήθος οφειλώ ν των άλλων σ' αυτόν, δηλαδή συγχωρεί με την καρδιά του, όλους όσους αμάρτησαν σ' αυτόν. Άλλωστε ο Κύριος Ιησούς θέτει σαν προϋπόθεση συγχώ ρησης των αμαρτιώ ν-οφειλώ ν μας προς το Θεό, την συγχώ ρηση εκ μέρους μας των αμαρτιώ ν- οφειλώ ν των άλλων σε μας. Αναφέρουμε σχετικά εδάφια του Ευαγγελίου,

χρησιμοποιώ ντας το αρχαίο κείμενο:
«… αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταις ημων..εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιος εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων»(Ματθαίος,ς΄:12,14)
«..τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ως και εγω σε ηλεησα; και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω ουτω και ο πατηρ μου ο επουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων» (Ματθαίος,ιη΄:32-35)

Από αυτά τα εδάφια, λαμβάνοντας υπόψη και την διευκρίνιση του Κυρίου, ‘εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω τας εντολας του πατρος μου τετηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη’ (Ιωάννης, ιε΄:10), εύκολα συμπεραίνουμε ότι το παιδί του Θεού που αγαπάει ειλικρινά τον Κύριο και σωτήρα του Χριστό, εκτελεί τις εντολές Του, βασική των οποίων είναι η αγάπη προς το πλησίον και η συγχώ ρηση όλων ακόμα και των εχθρώ ν. Βέβαια καλό είναι να διευκρινίσουμε ότι επειδή η ολοκληρωμένη αγάπη προς τον πλησίον, ενδιαφέρεται εκτός από τη συγχώ ρησή του και για την πνευματική του αποκατάσταση, είναι σημαντικό σε περίπτωση αμαρτιώ ν που αποδεικνύουν σοβαρή πνευματική ασθένεια του πλησίον μας, να εφαρμόζεται η διαδικασία που έχει ορίσει ο ίδιος ο Κύριος (Ματθαίος,ιη΄:15-18).

Επίσης είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι η ειλικρινής αγάπη είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτας,ε΄22,23) και έχει τα παρακάτω χαρακτηριστικά: «Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί η αγάπη δεν φθονεί η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν δεν χαίρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν. Πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει» (Α΄ Κορινθίους, ιγ΄:4-8).

Αναφέρουμε κάποια σχόλια σχετικά με την επίδραση αυτώ ν των χαρακτηριστικώ ν στη συγχώ ρηση των αμαρτιώ ν όσων ενεργούν εναντίον μας και εναντίον των αγαπητώ ν μας προσώ πων.
Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί. Μακρόθυμος και αγαθοποιός είναι αυτός που δείχνει ανοχή, κάνει έλεος, πράττει το καλό και δεν κρατά

κακία, άρα συγχωρεί αυτούς που αμαρτάνουν σε βάρος του.

Η αγάπη δεν φθονεί, δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται. Ο φθόνος, η αυθάδεια και η έπαρση περιέχουν κακία, αλαζονεία και υπερηφάνεια και συνεπώ ς δεν συνάδουν με τη συγχώ ρηση των αμαρτιώ ν όσων μας φταίνε.

Η αγάπη δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής δεν παροξύνεται. Επίσης αυτός που συμπεριφέρεται άσεμνα και με απρέπεια, ενδιαφέρεται μόνο για τον εαυτό του και οργίζεται έντονα, δεν έχει τη διάθεση να συγχωρήσει άλλους.

Η αγάπη δεν διαλογίζεται το κακό, δεν χαίρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθεια. Ο άνθρωπός που έχει την αγάπη του Θεού, δεν θέλει το κακό του πλησίον του, αλλά λυπάται όταν αδικείται και χαίρεται μαζί του όταν αποκαλύπτεται η αδικία και αποκαθίσταται η αλήθεια. Αν συμβαίνει αυτό είναι βέβαιο ότι θα τον συγχωρήσει, όταν αμαρτήσει σε βάρος του.

Η αγάπη πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. Το παιδί του Θεού που ανέχεται και υπομένει όλα τα λάθη και τις ιδιοτροπίες του εν Χριστώ αδελφού του, εξυπακούεται ότι θα τον συγχωρήσει με την καρδιά του, όταν του δημιουργήσει οποιοδήποτε πρόβλημα, γιατί επιπλέον πιστεύει ότι αυτό είναι το θέλημα του Θεού (Εφεσίους, δ΄:2, Κολοσσαείς,γ΄:13) και ελπίζει στην ενέργεια του Πατέρα Θεού προς επίλυση του προβλήματος.

Συνοψίζοντας λέμε ότι επειδή η αγάπη του Θεού ουδέποτε εκπίπτει, και εφόσον υπομείνουμε έως τέλους, θα την απολαμβάνουμε αιώ νια στη Βασιλεία των Ουρανώ ν, ας φροντίζουμε με επιμέλεια από τώ ρα και όσο ονομάζεται το σήμερα, να αγαπάμε τους πλησίον μας αλλά και τους εχθρούς μας, συγχωρώ ντας κάθε αμαρτωλή τους πράξη που ενεργούν σε βάρος μας. Τότε θα κάνουμε το θέλημα του Πατέρα Θεού και θα μοιάζουμε όλο και περισσότερο στον Κύριο μας Ιησού Χριστό, γιατί όπως Εκείνος, όταν μετανοήσαμε και Τον επικαλεστήκαμε, συγχώ ρεσε τις αμαρτίες μας και δεν τις θυμάται πλέον, το ίδιο κάνουμε και εμείς. Αμήν!